

Środa Popielcowa: “ Wielki Post: czas pokuty”

Zbliżyć się nieco bardziej do Boga to znaczy być zdecydowanym na nowe nawrócenie, na kolejną poprawę, na uważne wsłuchiwanie się w Jego natchnienia – święte pragnienia, które wzbudza On w naszych duszach – i wprowadzanie ich w czyn.
(Kuźnia, 32)

18 lutego

Wkroczyliśmy w okres Wielkiego Postu: czas pokuty, oczyszczenia, nawrócenia. Nie jest to łatwe zadanie. Chrześcijaństwo nie jest drogą wygodną: nie wystarczy *być* w Kościele i pozwalać, by mijały lata. W naszym życiu, w życiu chrześcijan, pierwsze nawrócenie – ta jedyna w swoim rodzaju, niezapomniana chwila, w której dostrzega się wyraźnie wszystko, o co nas prosi Pan – jest ważne; jednak jeszcze ważniejsze i jeszcze trudniejsze są kolejne nawrócenia. Żeby ułatwić działanie łaski Bożej w tych kolejnych nawróceniach, trzeba zachować młodość ducha, wzywać Pana, umieć słuchać, odkryć, co jest nie tak, prosić o przebaczenie.

Invocabit me et ego exaudiam eum, czytamy w liturgii tej niedzieli (...) – jeśli będziecie Mnie wzywać, Ja was wysłucham, mówi Pan. Rozważcie, w jak cudowny sposób troszczy się o nas Bóg, zawsze gotów nas usłyszeć,

w każdej chwili uważny na słowo człowieka. W każdym czasie – ale zwłaszcza teraz, gdyż nasze serce jest dobrze przygotowane, zdecydowane, by się oczyścić – On nas słyszy i nie zlekceważy prośby *serca pokornego i skruszonego*. (To Chrystus przechodzi, 57)

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/sroda-popielcowa-wielki-post-czas-pokuty/> (18-02-2026)